

Oasemoment 'Hemelvaart' Emmaüsparochie - donderdag 18 mei 2017

Inleiding

Ze stonden er bedremmeld,
zeg maar verslagen bij.
Eerst op die vrijdag
hadden ze Hem verloren aan de dood.
En nu zijn Hemelvaart aanstaande was
verloren ze Hem opnieuw.
Toen Hij stierf op die vrijdag
week zijn lichaam, niet zijn Geest.
De Geest was bij hen,
was gebleven,
levend, warm en zeer nabij,
vertrouwd en eigen, als altijd.

En nu ineens,
starend naar de hemel,
was er de leegte.
Als van God verlaten
bleven ze bij elkaar
en uitzichtloos was de diepste duisternis.

(naar Kees Harte)

Stilte

Evangelie

We lezen de laatste zinnen
uit het evangelie van Marcus.

Hij zei hun:
"Trek heel de wereld door
om aan elk schepsel de goede boodschap te verkondigen.
Wie tot geloof komt en gedoopt wordt, zal gered worden."
Nadat de heer Jezus hun dit gezegd had,
werd Hij in de hemel opgenomen
en nam Hij plaats aan de rechterhand van God.
Zij trokken eropuit
om overal de boodschap uit te dragen,
terwijl de Heer meewerkte
en het woord kracht bijzette
door de begeleidende tekenen.

(Mt. 16, 15-20, met coupure, Willibrordvertaling)

Stilte

Bezinning

Iemand vroeg mij:
"Geloof je in een leven na de dood?"
"Ja" zei ik
maar ik kon niet beschrijven
hoe dat zou zijn,
hoe ik er dan uit zou zien.

Ik wist wel zeker:
geen hiërarchie van heiligen,
zetelend op gouden tronen,
geen val in de afgrond van verdoemde zielen.
Alleen maar: liefde.
Liefde die mij overspoelt,
onuitputtelijk,
die bevrijdt

Geen stijfstaande brokaten mantel
met edelstenen bezaaid.
Wel een gewaad licht als een web,
als een waas om mijn schouders,
een liefkozing.

(theobaldusparochie.nl)

Stilte

Bezinning

Christus is ten hemel opgevaren,
maar hij is niet weggevaren.
Sta niet te staren naar de hemel omhoog,
Zie om je heen.
Die hemel is hier beneden,
overal waar mensen voor jou
liefde worden:
mensen die je troosten als je bedroefd bent,
die je helpen als je niet meer verder kunt,
die je vergeven
en je een nieuwe kans bieden,
die enthousiast zijn
en je aansteken om het goede te doen,
die geduld met je hebben,
zacht en mild zijn,
die je trouw blijven.
Echte vrienden die je niet in de steek laten,
die vrede brengen en goedheid uitstralen,
die weten van liefde
en van je houden waar je ook bent en wat er ook gebeurt...
Zij lijken hier op aarde op Jezus in de hemel.

(<http://blog.dominicanenschildebergen.be>)

Stilte

Bezinning

Mannen van Galilea,
wat staan jullie naar de hemel te staren?
Vrouwen van Galilea,
wat zoeken jullie in dit lege graf?
Maria van Magdala,
hou Hem niet vast.

Driemaal: Hij is niet hier,
Hij is waar Hij moet zijn:
bij de Vader.
Zoveel is zeker: vastklampen is nutteloos.
God kun je niet vasthouden.
Hij houdt ons vast. Niet andersom

Wat staan wij na 20 eeuwen
nog naar de hemel te staren?
Kijk niet omhoog.
Kijk om je heen, hier en nu,
breek het brood, zorg voor de mensen,
drijf kromme gedachten uit,
handel rechtvaardig en met liefde,
behoed wie zwak staat, richt op wie viel,
bemin de onbemінде,
kortom: volg Hem na zoals Hij was
en is en zal zijn.

Dan word je in de tussentijd
- tussen hemel en aarde –
een Paasmens,
levend van herinnering en verwachting
totdat Hij komt,
zoals Hij van ons is weggegaan.
Tot Hij in liefde
alles zal zijn in alles
en elk van ons in Hem
voltooiing vindt.

(Gebedskalender 2013)

Muziek

Bezinning

(Lezer 1)

Hemel is niet een plaats
hoog boven het uitpansel
en ver achter de sterren,
niet het domein van de ruimtevaart,
en hemel is veel meer
dan wat voor ons gereserveerd is
na het uur van onze dood.
Hemel is elke plek en elk moment

waar Hij die heet 'Ik zal er zijn'
gebeurt,
waar alle leven, denken, doen en spreken
van Hem doordrongen is
en zijn liefde zichtbaar maakt.
Die hemel heeft de Verrezene op aarde gebracht.
En daar hoort Hij thuis.
En wij,
wij zijn tot hemelvaart geroepen.

(Lezer 2)

Hemel is thuiskomen,
je diepste bestemming vinden
in het bemind zijn,
in het onvoorwaardelijk er mogen zijn,
omdat iemand even onvoorwaardelijk
er is voor ons.
Hemel is baden in zijn Geest,
ondergedompeld, gedoopt worden
in een leven
waarvan het 'heb elkander lief' de rode draad is
en waar ieder mens tot zijn recht mag komen.
Die hemel heeft de Verrezene op aarde gebracht.
En daar hoort Hij thuis.
En wij, wij zijn tot hemelvaart geroepen.

(Lezer 1)

Hemel begint hier en nu
want hij hoort bij de aarde,
zoals de aarde bestemd is
om woonplaats van God te zijn.
Twee delen van dezelfde wereld van God.
Ze horen samen, onlosmakelijk verbonden :
aarde en hemel,
mens en mens en God,
leven en dood en leven.

(Lezer 2)

Daarom moeten alle volken gedoopt,
ondergedompeld worden
in een nieuwe manier van leven,
zoals ze ons door de Vader beloofd is,
zoals ze ons door de Zoon
is voorgeleefd,
zoals ons door de Geest
in 't hart is geprent.

Allen moeten gedoopt,
ondergedompeld worden
in een nieuwe manier van leven
getekend met de Naam van onze God
'Ik zal er zijn voor u'.
Hoe meer wij die Naam
als een werkwoord gaan vervoegen,

hoe meer zijn Naam
ons leven zal tekenen,
des te meer zullen we weten
dat Hij met ons is
tot de wereld voltooid zal zijn
tot louter hemel.

Tot hemelvaart zijn wij geroepen.

(Carlos Desoete, *In zijn Naam*)

Stilte

Bezinning

Hoe Jezus definitief uit hun midden verdween
heeft elk van zijn apostelen op een andere manier beleefd,
en het verslag dat zij ervan uitbrengen klinkt telkens heel verschillend.
Luisteren we bijvoorbeeld
hoe Lucas die laatste momenten beschrijft.
In zijn herinnering overheerst één gevoel
op het moment dat Jezus hen achterlaat
om van zijn werk te blijven getuigen:
een gevoel van grote vreugde.
Lucas schrijft:

Hij zei: "Er staat geschreven
dat de Messias zou lijden
en op de derde dag uit de doden zou opstaan,
en dat in zijn naam
de bekering zou worden verkondigd aan alle volken,
tot vergeving van zonden.
Jullie zullen hiervan getuigen,
te beginnen in Jeruzalem.
Ik zend jullie wat mijn Vader heeft beloofd.
Jullie moeten in de stad blijven
totdat je wordt toegerust met kracht van boven."
Toen bracht Hij hen buiten de stad tot bij Betanië.
Daar hief Hij zijn handen en zegende hen.
En terwijl Hij hen zegende
ging Hij van hen heen
en werd Hij in de hemel opgenomen.
Zij vielen voor Hem op de knieën
en keerden daarna in grote vreugde
terug naar Jeruzalem.

(Lc. 24, 46-52, Willibrordvertaling)

Stilte

Bezinning

Als laatstejaars afscheid nemen van hun school,
is dat voor hen geen treurnis, wel een feest.
Als mensen met pensioen gaan
en afscheid nemen van hun werkmiddelen,
is dat geen treurnis, wel een feest.

Afscheid nemen is een kunst,
het is de kunst van gevoelig te blijven voor het nieuwe.
Afscheid nemen is nieuw worden.
Als de elf afscheid nemen van de Heer Jezus,
is dat geen treurnis, maar een feest.
Zij trekken uit over de hele wereld,
ontdekken nieuwe horizonten.
Gelovigen van vandaag moeten de kunst verstaan
om afscheid te nemen van een geloof naar de letter,
een geloof dat uit traditie wordt beleefd.
Om het geloof naar de geest te ontdekken,
een waagstuk met slechts die ene zekerheid
dat de Heer Jezus behoort tot een andere wereld
maar ons blijft bezielen tot nieuwe uitzichten en nieuwe vergezichten.
Zijn afwezigheid is geen treurnis, maar een feest.
Dat geloof is als een vogel die zingt als de nacht nog donker is.
De gelovige vandaag wil een brug leggen
van de aarde naar de hemel.
Dat moet niet gebeuren met grote woorden.
Het moet te zien zijn in onze ogen,
in onze levensmoed,
in onze onverstoorbare innerlijke vrede.
Een gelovige is diegene die,
zonder dat hij zich daar bewust van is,
van God vertelt in een wereld die God heeft dood verklaard.
Hij is die vogel die zingt als de nacht nog donker is.

(naar Manu Verhulst)

Stilte

Verhaal

Een verhaal van twee monniken.

Er waren eens twee monniken.
Ze hadden allebei in een heel oud boek gelezen
dat aan het eind van de wereld een plek te vinden zou zijn
waar hemel en aarde tezamen kwamen.
Ze besloten die plaats te zoeken
en niet terug te keren voor ze hem gevonden hadden.
Ze liepen de hele wereld door,
overwonnen ontelbare gevaren,
doorstonden alle ontberingen die zo'n tocht door de wereld maar kan opleveren
en leden onder alle mogelijke verleidingen
die mensen van hun doel kunnen afhouden.
Er zou daar een deur zijn,
zo stond in het boek,
waarop ze maar hoefden te kloppen om bij God te komen.
Eindelijk vonden ze wat ze zochten.
Ze klopten op de deur.
Met bevend hart zagen ze hoe hij openging.
Toen ze naar binnen liepen,
bleken ze thuis in hun klooster cel te staan.
Toen begrepen ze
dat de plek waar hemel en aarde elkaar ontmoeten
in de wereld is,

op de plek die je van God gegeven is.

(theobaldusparochie.nl)

Stilte

Gezamenlijk gebed

Bidden we samen het gebed op uw blad.

Onze Vader die in de hemel zijt,
geef mij een plek op aarde
waarvan de naam mij heilig is,
een koninkrijk dat mijn huis is,
een plek die mijn spelend kind ruimte wil geven
waar dan ook.

Geef mij een plek waar het koren groeit voor mijn brood,
waar de wind in de bomen en het vuur in huis
vergeving van alle schuld is,
zoals ook ik vergiffenis ben voor dat stukje aarde
dat zonder mij braak zou liggen,
een plek die mij niet in verzoeking leidt,
die mij verlost van angst.

Amen

Stilte

Bezinning en inleiding op muziek

Hemelvaart maakt ons tot mensen van de aarde.
Maar dan wel met onuitroeibaar heimwee naar Pasen.
Dat ongeneeslijke heimwee houdt het verlangen levendig
naar zijn wederkomst.
Verlangen naar de eindvervulling die niet in woorden te vatten is.
Een vervulling die niet in mensenhanden ligt
maar wenkt aan de horizon.
Die er zal zijn wanneer de Verrezene terug zal komen,
alle negativiteit zal opheffen en de geschiedenis zal voltooien.
Dit onblusbaar verlangen maakt ons,
mensen van de aarde,
meteen ook tot mensen van de hemel.

Dit verlangen zingt ook Johann Sebastian Bach uit
in zijn Hemelvaartsatorium,
waarvan wij meteen de finale gaan beluisteren.
Zo luidt de tekst van die finale:
"Wanneer zal het toch gebeuren,
wanneer komt dit heuglijke moment
dat ik hem zal aanschouwen
in zijn heerlijkheid?
Laat eindelijk de dag aanbreken
waarop we de Heiland kunnen groeten."

Muziek

Korte stilte

Afsluiting

Bedankt omdat u vanavond bij ons wou zijn
en het mee met ons stil wou maken in uw hart.

Het laatste Oasemoment van dit werkjaar is op donderdag 22 juni.
We zullen dan blijven stilstaan bij het evangelie
van de zondag die eraan voorafgaat,
de passage bij Mattheüs waar Jezus zegt:
"De oogst is wel groot,
maar arbeiders zijn er weinig."

Moge Hemelvaart straks ook voor u de zekerheid brengen
dat elke mens het in zich heeft
om een brug te zijn van aarde naar hemel
door de wijze waarop wij Gods verhaal
hier op aarde vorm geven.
De zekerheid
dat wij de vogel zijn die zingt als de nacht nog donker is.